

2017. október 26., csütörtök

P8_TA(2017)0418

Az euroövezet gazdaságpolitikája

Az Európai Parlament 2017. október 26-i állásfoglalása az euroövezet gazdaságpolitikájáról (2017/2114(INI))

(2018/C 346/26)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ), különösen annak 121. cikke (2) bekezdésére és 136. cikkére, valamint 1. és 2. jegyzőkönyvére,
- tekintettel a Bizottság 2017. május 22-i, a 2017-es országspecifikus ajánlásokról szóló közleményére (COM(2017)0500),
- tekintettel „A gazdaságpolitikai koordináció európai szemeszteréről: a 2017. évi éves növekedési jelentés” című, 2017. február 15-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel „a 2017. évi európai szemeszter: a strukturális reformok haladásának, a makrogazdasági egyensúlyhiány megelőzésének és korrekciójának, valamint az 1176/2011/EU rendelet szerinti részletes vizsgálatok eredményeinek értékelése” című, 2017. február 22-i bizottsági közleményre (COM(2017)0090),
- tekintettel a Bizottság „2017. évi éves növekedési jelentés” című közleményére (COM(2016)0725), „A riasztási mechanizmus keretében készült 2017. évi jelentés” című (COM(2016)0728) és „A Bizottság és a Tanács közös foglalkoztatási jelentésének tervezete 2017” című (COM(2016)0729) jelentéseire, valamint az euroövezet gazdaságpolitikájáról szóló tanácsi ajánlásra irányuló bizottsági ajánlásra (COM(2015)0692),
- tekintettel a Bizottság „A növekedésbarát euroövezeti költségvetési irányvonal felé” című, 2016. november 16-i közleményére (COM(2016)0727),
- tekintettel az Európai Költségvetési Tanács „Az euroövezet egészére nézve megfelelő jövőbeli költségvetési irányvonal értékelése” című, 2017. június 20-i jelentésére,
- tekintettel az Európai Központi Bank „Az euroövezet költségvetési irányvonala” című, 182. számú, 2017. januári alkalmi kiadványára,
- tekintettel az euroövezet gazdaságpolitikájáról szóló, 2017. március 21-i tanácsi ajánlásra ⁽²⁾,
- tekintettel a Tanács a részletes vizsgálatokról és a 2016. évi országspecifikus ajánlások végrehajtásáról szóló, 2017. május 23-i következtetéseire,
- tekintettel a két tagállam ellen indított túlzotthiány-eljárás lezárásáról, valamint a gazdasági és fiskális politikáról szóló, 2017. június 16-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a Bizottság 2017. májusi, a 2017. év őszére vonatkozó európai gazdasági előrejelzésére,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0038.

⁽²⁾ HL C 92., 2017.3.24., I. o.

2017. október 26., csütörtök

- tekintettel az Eurostat 2017. május 31-i, az egy főre jutó reál GDP-ről, a növekedési rátáról és az összesített számokról szóló részletes adataira,
- tekintettel az OECD 2016. november 30-i, a teljes adóbevételről szóló statisztikáira,
- tekintettel a gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződésre,
- tekintettel a párizsi éghajlatváltozási konferencián 2015. december 12-én elfogadott COP21 megállapodásra,
- tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló 1466/97/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2011. november 16-i 1175/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a tagállamok költségvetési keretrendszerére vonatkozó követelményekről szóló, 2011. november 8-i 2011/85/EU tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel a túlzott makrogazdasági egyensúlytalanságoknak az euroövezeten belüli kiigazítására vonatkozó végrehajtási intézkedésekről szóló, 2011. november 16-i 1174/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsítására és pontosítására vonatkozó 1467/97/EK rendelet módosításáról szóló, 2011. november 8-i 1177/2011/EU tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséről és kiigazításáról szóló, 2011. november 16-i 1176/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a költségvetési felügyelet euroövezetbeli eredményes érvényesítéséről szóló, 2011. november 16-i 1173/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁶⁾,
- tekintettel a költségvetés-terv-javaslatok monitoringjára és értékelésére, valamint az euroövezeti tagállamok túlzott hiánya kiigazításának biztosítására vonatkozó közös rendelkezésekről szóló, 2013. május 21-i 473/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁷⁾,
- tekintettel a pénzügyi stabilitásuk tekintetében súlyos nehézségekkel küzdő vagy súlyos nehézségek által fenyegetett euroövezeti tagállamok gazdasági és költségvetési felügyeletének megerősítéséről szóló, 2013. május 21-i 472/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁸⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
- tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére, valamint a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság és a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A8-0310/2017),

⁽¹⁾ HL L 306., 2011.11.23., 12. o.

⁽²⁾ HL L 306., 2011.11.23., 41. o.

⁽³⁾ HL L 306., 2011.11.23., 8. o.

⁽⁴⁾ HL L 306., 2011.11.23., 33. o.

⁽⁵⁾ HL L 306., 2011.11.23., 25. o.

⁽⁶⁾ HL L 306., 2011.11.23., 1. o.

⁽⁷⁾ HL L 140., 2013.5.27., 11. o.

⁽⁸⁾ HL L 140., 2013.5.27., 1. o.

2017. október 26., csütörtök

- A. mivel a Bizottság előrejelzése szerint az euroövezetben a GDP növekedési üteme 2016-ban 1,8 % volt, 2017-ben pedig várhatóan hasonló szinten marad (1,7 %, a teljes EU-ban pedig 1,9 %), ami meghaladja a válság előtti szintet, de továbbra sem elégséges, és az EU-n belül jelentős különbségek vannak a növekedési rátában; mivel az elmúlt években a magánszektor fogyasztása volt a növekedés fő mozgatórugója, amely idén valószínűleg csökkenni fog a fogyasztói infláció ideiglenes növekedése miatt, azonban középtávon mégis a belföldi kereslet lesz a növekedés motorja; mivel az EU-ban a növekedés továbbra is alacsony ahhoz, hogy a tagállamokban új munkahelyek jöjjenek létre, és sokkal alacsonyabb, mint a világszinten tervezett növekedés;
- B. mivel az euroövezetben és az EU-28-ban a munkanélküliségi ráta 9,3 % és 7,8 % volt 2017 áprilisában, ami a legalacsonyabb érték 2009 márciusa és 2008 decembere óta; de még mindig magasabb a válság előtti szintnél; mivel az EU-ban továbbra is jelentős különbségek mutatkoznak a munkanélküliség tekintetében, amely 3,2 % és 23,2 % között mozog; mivel az euroövezetben és az EU-28-ban az ifjúsági munkanélküliség 2017 áprilisában még mindig magas szintű volt, konkrétan 18,7 %-on, illetve 16,7 %-on állt;
- C. mivel az euroövezetben a költségvetési hiány 2017-ben valószínűleg 1,4 %, 2018-ban pedig 1,3 % lesz, azonban az egyes tagállamok teljesítménye várhatóan egyenetlen lesz; mivel az euroövezetben a GDP arányos államadósság 2017-ben várhatóan 90,3 %, 2018-ban pedig 89,0 % lesz;
- D. mivel a globális gazdasági növekedés még mindig törekeny, és az euroövezet gazdasága fokozott bizonytalansággal, illetve fontos belső és külső politikai kihívásokkal néz szembe;
- E. mivel az EU kiugróan alacsony termelékenysége és a globális versenyképessége szociálisan kiegyensúlyozott strukturális reformokat, folyamatos költségvetési erőfeszítéseket és beruházásokat tesz szükségessé a tagállamok részéről annak érdekében, hogy fenntartható és inkluzív növekedést és a foglalkoztatást lehessen biztosítani, és felfelé irányuló konvergenciát lehessen megvalósítani más globális gazdaságokkal és az EU-n belül egyaránt;
- F. mivel az euroövezetben a foglalkoztatási ráta 2016-ban 1,4 %-kal nőtt; mivel 2017 márciusában a munkanélküliségi ráta 9,5 %-os volt, és a 2016. márciusi 10,2 %-hoz képest csökkenést mutatott; mivel a közelmúltbeli javulás ellenére a munkanélküliségi ráták még nem tértek vissza a válság előtti szintekre;
- G. mivel a foglalkoztatási ráta 2016-ban 1,2 %-kal nőtt az EU-28 országaiban és 234,2 millió ember állt foglalkoztatásban 2017 első negyedében, ami a valaha feljegyzett legmagasabb szám ⁽¹⁾; mivel a gazdasági növekedésnek köszönhetően létrehozott munkahelyek jelentős száma azonban kihívásokat rejt magában, például azt, hogy a ledolgozott órák száma nem éri el teljes mértékben a korábbi szintet, és hogy szerény mértékű a termelékenység növekedése; mivel ha ezek a tényezők tartósak maradnak, további nyomás nehezedhet a hosszú távú gazdasági növekedésre és a társadalmi kohézióra az EU-ban ⁽²⁾;
- H. mivel a nők foglalkoztatási rátája általában alacsonyabb: 2015-ben az EU-28 tagállamában a foglalkoztatási ráta a 20–64 év közötti férfiak esetében 75,9 %, míg a nők esetében 64,3 % volt;
- I. mivel 2017 márciusában az ifjúsági munkanélküliségi ráta az euroövezetben 19,4 %-os volt, szemben a 2016. márciusi 21,3 %-kal; mivel az ifjúsági munkanélküliség továbbra is elfogadhatatlanul magas; mivel 2015-ben a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő fiatalok (NEET-fiatal) aránya továbbra is magas, és a 15–29 évesek 14,8 %-át teszi ki, vagyis 14 millió embert érint; mivel a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő fiatalok a becslések szerint évente 153 milliárd EUR-ba kerülnek az Uniónak (a GDP 1,21 %-a) ellátások, elmaradt bevételek és adók formájában ⁽³⁾, míg az ifjúsági garanciarendszerek létrehozásának éves teljes becsült költsége

⁽¹⁾ Foglalkoztatási és szociális fejlemények Európában, éves felülvizsgálat 2017, 11. o.

⁽²⁾ Uo., 46. o.

⁽³⁾ Az Eurofound jelentése a fiatalok munkanélküliségéről.

2017. október 26., csütörtök

az euroövezetben 21 milliárd EUR lenne, azaz a GDP 0,22 %-a; mivel jelenleg 1 milliárd EUR-t fordítanak az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés tervére, amelyet az Európai Szociális Alap által a 2017–2020 közötti időszakra biztosított 1 milliárd EUR-val egészítenek ki;

- J. mivel azonban az EU-28 területén a tartós munkanélküliség a 2014-es 5 %-ról 4 %-ra csökkent 2016-ban, ami továbbra is aggodalomra ad okot, és a teljes munkanélküliség majdnem felének felel meg; aggodalommal állapítja meg, hogy a 2016-os 2,5 %-os nagyon tartós munkanélküliségi ráta még mindig 1 %-kal több a 2008-as adatnál; mivel továbbra is nagy különbségek vannak a tagállamok között;
- K. mivel számos tagállamban a munkaképes korú népesség és a munkaerő az alacsony születési arány következtében továbbra is csökken; mivel a nők foglalkoztatása, valamint a migránsok, menekültek és menedékkérők folyamatos áramlása lehetőséget biztosít a tagállamoknak arra, hogy megküzdjenek ezzel a problémával, és megerősítsék az Unióban a munkaerőt;
- L. mivel az Európa 2020 stratégia öt célkitűzésének egyike szerint legalább 20 millióval kell csökkenteni a szegénység és a társadalmi kirekesztés által sújtott, illetve veszélyeztetett lakosok számát; mivel a szegénység csökken, 2015-ben ugyanis 4,8 millióval kevesebben voltak kitéve a szegénység és a társadalmi kirekesztettség kockázatának, mint 2012-ben; mivel ez a 2015. évi szám 1,6 millióval még mindig meghaladja a 2008. évi számot; mivel 2012-ben az EU-ban 32,2 millió fogyatékossgal élő személy volt kitéve a szegénység és a társadalmi kirekesztettség kockázatának; mivel az EU-28 területén 2013-ban 26,5 millió gyermek volt kitéve a szegénység és a társadalmi kirekesztettség kockázatának; mivel a szegénység vagy kirekesztettség kockázatának kitétek aránya még mindig elfogadhatatlanul magas, mintegy 23,7 %, és bizonyos tagállamokban továbbra is rendkívül magas; mivel ezenfelül az energiaszegénység továbbra is olyan magas, hogy az Unió lakosságának érintett 11 %-a a gazdasági hátrány örödi körébe kerül;
- M. mivel az egyes tagállamokbeli munkaerőpiaci körülmények és teljesítmények között lényeges különbségek vannak, bár ezen eltérések csökkenő tendenciát mutatnak;
- N. mivel a foglalkoztatás és munka új formái a munkaerőpiac digitális forradalmával egyre elterjedtebbé válnak;
1. üdvözlö az európai gazdaság egyre szélesebb alapokon nyugvó javuló teljesítményét, amelyet a válság előtti szintet meghaladó, mérsékelt GDP-növekedés és csökkenő, de még mindig magas munkanélküliség arány támaszt alá; úgy véli, hogy a pozitív tendencia az elmúlt években alkalmazott szakpolitikáknak köszönhető; megjegyzi, hogy a szerény mértékű fellendülés azonban továbbra is törekeny és egyenlőtlenül oszlik meg a társadalmi rétegek és régiók között, és hogy az egy főre jutó GDP közel áll a stagnáláshoz; sajnálja, hogy a gazdasági fejlődést továbbra is a válság örökségei terhelik; megjegyzi, hogy a jelentős előrelépések ellenére az adósságszint számos tagállamban meghaladja a stabilitási és növekedési paktumban meghatározott küszöbértéket;
  2. aggodalommal állapítja meg, hogy a GDP és a termelékenység növekedési aránya jóval a teljes potenciál alatt marad, és hangsúlyozza, hogy ezért nincs ok önelégültségre, valamint hogy ez a mérsékelt fellendülés rendíthetetlen erőfeszítéseket igényel, ha erősebb ellenállóképességre és hosszú távú fenntarthatóságra vágyunk nagyobb növekedéssel és foglalkoztatással;
  3. rámutat, hogy Európában vannak kiaknázatlan gazdasági lehetőségek, mivel a növekedés és a foglalkoztatottság egyenlőtlenül oszlik meg; hangsúlyozza, hogy ennek oka a tagállami gazdaságok heterogén teljesítménye; hangsúlyozza, hogy a szociálisan kiegyensúlyozott strukturális reformok végrehajtása és az állami és magánberuházások növelése a tagállamokban és az EU-ban egyaránt legalább 1 %-kal magasabb növekedést eredményezhetne; elismeri, hogy a gazdaság- és adópolitikai koordináció továbbra is az európai szemeszter fő prioritása kell maradjon, hiszen az hozzájárul az EU-n belüli konvergencia és stabilitás biztosításához;

2017. október 26., csütörtök

4. úgy véli, hogy az általános versenyképesség javítására és nagyobb fokú felfelé irányuló konvergenciára is szükség lenne annak érdekében, hogy hosszabb távon fenn lehessen tartani a gazdasági fellendülést az EU-ban és az euroövezetben; úgy véli, hogy a meglévő gazdasági és foglalkoztatási mutatók rendkívül fontosak a fenntartható és inkluzív növekedés biztosításához;

5. úgy véli, hogy ennek megvalósítása érdekében javítani kell a növekedés strukturális feltételeit; úgy véli, hogy hosszú távon az összes tagállam potenciális növekedésének legalább 3 %-ra kellene nőnie; ahhoz, hogy ez megvalósuljon, nagyobb hangsúlyt kell helyezni a gazdasági konvergenciára, egyértelmű mutatókat kell kidolgozni arra vonatkozóan, hogy miként lehet javítani a tagállamok potenciális növekedését, és e mutatók szükséges iránymutatásként szolgálhatnának a szakpolitikai intézkedésekhez; rámutat, hogy egy ilyen rendszeres teljesítményértékelésnek megfelelően szem előtt kellene tartania a tagállamok egyedi strukturális erősségeit és gyengeségeit, és befogadó és fenntartható növekedési célkitűzést kell követni; nem csak olyan területekre kell kiterjednie, mint a digitális gazdaság, a szolgáltatási ágazat, az energiapiac, hanem olyanokra is, amilyen a közszolgáltatások minősége, a befektetési feltételek, az oktatási rendszerek befogadóképessége és felkészültsége;

6. hangsúlyozza, hogy ez kiegészítené azokat a folyamatban lévő erőfeszítéseket, amelyek a nemzeti költségvetések minőségének és irányításának javítására irányulnak a növekedést ösztönző tényezők uniós költségvetési szabályokkal összhangban történő kezelése révén, maradéktalanul tiszteletben tartva a jelenlegi rugalmasságát;

Strukturális politikák

7. úgy véli, hogy az euroövezet egyenetlen növekedése és foglalkoztatási helyzete a gazdaságpolitikák jobb koordinációját teszi szükségessé, különösen az országspecifikus ajánlásokat illető erősebb és átfogó nemzeti felelősségvállalás és azok megbízható végrehajtása révén, többek között a felfelé irányuló konvergencia előmozdítása érdekében, beleértve az uniós jogszabályok jobb végrehajtását és teljesítését is; rámutat arra, hogy a reformoknak figyelembe kell venniük az egyes tagállamok sajátos helyzetét és kihívásait; felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsa a strukturális reformok és az uniós kiadások összhangját; ennek kapcsán emlékeztet a technikai segítségnyújtás jelentőségére is, hogy támogatást lehessen nyújtani a tagállamoknak a kapacitásépítéshez és egy partnerségi alapú megközelítéshez, ami jobb elszámoltathatóságot és az országspecifikus ajánlások eredményesebb végrehajtását eredményezné;

8. rámutat, hogy az euroövezet országaiban túl magas az ifjúsági munkanélküliség, és hogy a nagy és tartós ifjúsági munkanélküliség hosszú távú strukturális kockázatot jelent; egyetért azzal, hogy a válság örökségének kezelése – a tartós munkanélküliség, a készségeket és képességeket nem teljes kiaknázása, az elöregedő társadalmak és a magán- és az államadósság magas szintje – sürgős prioritás marad, amely fenntartható és inkluzív reformok végrehajtását teszi szükségessé;

9. úgy véli, hogy a válság öröksége, például néhány gazdasági ágazatban jellemző magas fokú eladósodottság és munkanélküliség továbbra is visszahúzza a fenntartható növekedést és potenciális rendszerszintű kockázatokat hordoz; felszólítja a tagállamokat, hogy csökkentsék a túlzott eladósodottságot; e tekintetben aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a nemteljesítő hitelek egyes tagállamokban megfigyelhető tartósan magas aránya továbbgyűrűző hatásokat gyakorolhat más tagállamokban, illetve bankok és államháztartások között, ami kockázatot jelent Európa pénzügyi stabilitására nézve; megjegyzi, hogy a pénzügyi ágazatban megerősítették a tőkepuffereket, ugyanakkor kihívást jelent az alacsony jövedelmezőség, valamint a nemteljesítő hitelek magas szintje; megjegyzi, hogy egy nemteljesítő hitelekkel foglalkozó, a adott esetben a nemzeti és európai szintű szakpolitikai fellépéseket kiegészítő uniós stratégia átfogóbb megoldást jelenthetne;

10. úgy véli, hogy az üzleti környezet javítását célzó reformokra és kezdeményezésekre van szükség az euroövezeten belüli termelékenység, az árain és nem árain alapuló versenyképesség, a beruházások és a foglalkoztatás fellendítéséhez; úgy véli, hogy további erőfeszítésekre van szükség a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáféréseinek elősegítése érdekében, ami kulcsfontosságú tényező a vállalkozások számára az innováció és a bővítés szempontjából; ezzel összefüggésben hangsúlyozza a kínálati és keresleti oldalhoz alkalmazkodó jövőorientált reformok fontosságát;

11. úgy véli, hogy a jól működő és termelékeny munkaerőpiacok, megfelelő szintű szociális védelemmel és párbeszédrel kombinálva hozzájárulnak a foglalkoztatás növeléséhez és a fenntartható növekedés biztosításához; hangsúlyozza a már egyszer elért magas foglalkoztatási arány fenntartásának fontosságát; megjegyzi, hogy a szakemberhiány, az öregedő társadalmak, valamint számos más kihívás hátráltatja a foglalkoztatás további növekedését és a munkanélküliség szintjének csökkentését a tagállamokban;

2017. október 26., csütörtök

12. hangsúlyozza a növekedésbarát bérfejlesztés fontosságát, amely megfelelő életkörülményeket biztosít, összhangban áll a termelékenységgel és figyelembe veszi a versenyképességet; tudomásul veszi, hogy a bérnövekedés várhatóan viszonylag szerény lesz; úgy véli, hogy a termelékenység növekedésének a strukturális reformok elsődleges célkitűzésének kell lennie; egyetért a Bizottsággal abban, hogy növekedhetnek a bérek, ami kapcsolódó pozitív hatásokkal járhat az összesített fogyasztásra nézve;

13. hangsúlyozza, hogy az adóztatásnak támogatnia kell a versenyképességet, a beruházásokat és a munkahelyteremtést; adóreformokat szorgalmaz az adóbeszedés javítása, az adókikerülés, az adókijátszás és az agresszív adótervezés megelőzése, valamint Európában a munkára nehezedő súlyos adóteher megoldása érdekében, egyúttal biztosítva a szociális védelmi rendszer fenntarthatóságát; úgy véli, hogy a munkát terhelő adók csökkentése növelné a foglalkoztatást és ösztönözné a növekedést; hangsúlyozza, hogy a költségvetési ösztönzés, ahol lehetséges, többek között alacsonyabb adók révén, támogatja a belföldi keresletet, a szociális biztonságot, valamint a beruházási és munkaerő-kínálatot;

Beruházások

14. egyetért azzal, hogy a gazdasági fellendülést, különösen az innováció területén magán- és állami beruházásokkal kell támogatni, és megállapítja, hogy továbbra is fennáll a beruházási szakadék az euroövezetben; üdvözlí, hogy egyes tagállamokban a beruházások szintje már meghaladja a válság előtti szintet, és sajnálja, hogy másokban a beruházások még mindig elmaradnak vagy nem haladnak megfelelő sebességgel; hangsúlyozza, hogy a válság kitörése óta kialakult beruházási szakadék kezeléséhez további intézkedésekre van szükség;

15. úgy véli, hogy a magán- és állami beruházások előtt álló akadályok megszüntetését célzó reformok lehetővé tennék a gazdasági tevékenység azonnali támogatását, és ezzel egyidejűleg megteremtenék a hosszú távú fenntartható növekedés feltételeit; rámutat, hogy az oktatásba, az innovációba és a kutatás-fejlesztésbe történő beruházások lehetővé tennék a tudásalapú gazdasághoz való jobb alkalmazkodást; hangsúlyozza, hogy a tőkepiaci unió megvalósítása kulcsfontosságú tényező a beruházások vonzása és növelése, valamint a növekedés és a foglalkoztatás finanszírozásának javítása tekintetében;

16. úgy véli, hogy a kutatás, a technológia és az oktatás alapvető fontosságú az euroövezet hosszú távú gazdasági fejlődése szempontjából; rámutat az ezeken a területeken történő beruházások terén a tagállamok között megfigyelhető különbségekre, és hangsúlyozza, hogy a beruházásoknak hozzá kell járulniuk az innovációhoz és lehetővé kell tenniük a tudásalapú gazdasághoz való jobb alkalmazkodást, összhangban az Európa 2020 stratégiával;

17. üdvözlí, hogy időben megállapodás született az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) felülvizsgálatáról, ami elő fogja segíteni az eszköz hatékonyságának javítását és a végrehajtása terén eddig tapasztalt hiányosságok orvoslását több, nagy potenciállal rendelkező projekt finanszírozásának a megkönnyítésével, szigorúan biztosítva a kiegészítő jelleg érvényesülését, valamint a földrajzi lefedettség javítását olyan beruházások támogatásával, amelyek egyébként nem valósulnának meg;

18. megjegyzi, hogy az európai strukturális és beruházási alapok (esb-alapok) és az ESBA céljai eltérőek, és ezért továbbra is fontosnak tartja az esb-alapokat, többek között a fenntartható strukturális reformok támogatása terén;

19. hangsúlyozza, hogy egy teljesen működőképes tőkepiaci unió hosszú távon képes lesz alternatív finanszírozást nyújtani a kkv-knak, kiegészítve a banki ágazat nyújtotta finanszírozást; kiemeli, hogy a kkv-k az európai gazdaság gerincét alkotják, és úgy véli, hogy a finanszírozáshoz való hozzáférésük javítása és a tevékenységükhöz kapcsolódó üzleti bizonytalanság elleni fellépés az egyik fő prioritás kell legyen az euroövezet versenyképességének javítása érdekében; hangsúlyozza, hogy csökkenteni kell a bürokratikus terheket, ésszerűsíteni kell állami szolgáltatásokat és hatékonyabbá kell tenni azokat;

Költségvetési politikák

20. úgy véli, hogy az óvatos és tervezhető politikák alapvető szerepet játszanak az euroövezet és az egész Unió stabilitása tekintetében; hangsúlyozza, hogy a költségvetési politikák erőteljes összehangolása, megfelelő végrehajtása és az uniós jogszabályoknak való megfelelése – beleértve a meglévő vonatkozó rugalmassági záradékok teljes körű tiszteletben tartását is – jogi követelmény, és egyben a gazdasági és monetáris unió (GMU) megfelelő működésének kulcsa;

2017. október 26., csütörtök

21. üdvözlí e tekintetben, hogy az államháztartás javulni látszik, mivel a hiány az euroövezetben várhatóan csökkenni fog; azonban annak megelőzése érdekében, hogy a tagállamok sebezhetőek legyenek a külső megrázkódtatásokkal szemben, folytatni kell az adósságterher csökkentésére irányuló erőfeszítéseket és támogatni kell a gazdasági növekedést;

22. egyetért a Bizottsággal abban, hogy az államadósság egyes tagállamokban továbbra is magas, és hogy az államháztartást fenntarthatóvá kell tenni, ösztönözve a gazdasági növekedést és a munkahelyteremtést; ennek kapcsán rámutat, hogy az alacsony kamatlábak, a laza monetáris politika, az egyszeri intézkedések és az adósságterhet enyhítő más tényezők csak átmeneti jellegűek, valamint hogy ennek érdekében az államháztartásoknak fenntarthatóknak kell lenniük és figyelembe kell venniük a jövőbeli kötelezettségeket, és hosszú távú növekedésre kell törekedjenek; rámutat, hogy az adósságszolgálat költségeinek lehetséges növekedésére; kiemeli az átfogó adósság szintek csökkentésének fontosságát;

23. hangsúlyozza, hogy a nemzeti és az euroövezeti szintű költségvetési irányvonalaknak egyensúlyba kell hozniuk az államháztartások hosszú távú, a Stabilitási és Növekedési Paktumot teljes mértékben betartó és rugalmassági rendelkezéseit tiszteletben tartó fenntarthatóságát és a rövid távú makrogazdasági stabilizációt;

24. rámutat, hogy a jelenlegi összesített euroövezeti költségvetési irányvonal 2016-ban nagyjából semleges maradt, és a tervek szerint 2017-ben is az lesz; emlékeztet, hogy a Bizottság 2016-os közleményében pozitív költségvetési irányvonalra hívott fel, és hogy az eurocsoport, miután megállapította, hogy a nagyjából semleges 2017-es költségvetési irányvonal megfelelő egyensúlyt alakított ki, megállapodott annak fontosságában, hogy hangsúlyozni kell a megfelelő egyensúly kialakítását a fenntarthatóság biztosításának igénye és a beruházásoknak a fellendülés erősítése érdekében történő támogatása között, ezzel is hozzájárulva egy kiegyensúlyozottabb szakpolitikai mixhez; e tekintetben tudomásul veszi a független Európai Költségvetési Tanács (EKT) által 2017. június 20-án készített, az euroövezet egészére nézve megfelelő jövőbeli költségvetési irányvonal első értékelését; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy saját körülményeiknek megfelelő költségvetési irányvonalat dolgozzanak ki;

25. hangsúlyozza azonban, hogy az összesített szemléletnek figyelembe kellene vennie a tagállamok egymáshoz képest heterogén helyzetét, és hogy különbséget kell tenni az egyes tagállamoktól megkövetelt költségvetési politikák között; hangsúlyozza, hogy egy összesített költségvetési irányvonal koncepciója nem vonhatja magával azt, hogy az egyes tagállamok többletjei és deficitjei ellentételezik egymást;

Országspecifikus ajánlások

26. megjegyzi, hogy a 2016-os ajánlások kétharmada területén a tagállamok az idők során legalább „bizonyos előrelépést” értek el; úgy véli azonban, hogy az országspecifikus ajánlások végrehajtása még mindig hiányos, ami veszélyezteti a konvergencia folyamatát az euroövezetben; úgy véli, hogy a tagállamok viselik annak felelősségét, ha nem hajtják végre az országspecifikus ajánlásokat, ezért nagyobb kötelezettségvállalást vár el a tagállamoktól, hogy megtegyék a megállapított országspecifikus ajánlásokon alapuló szükséges politikai intézkedéseket;

27. elismeri, hogy a tagállamok előrelépést tettek az országspecifikus ajánlások végrehajtása terén a költségvetési politika és az aktív munkaerőpiaci politikák területén, viszont nem történt elég előrelépés az olyan területeken, mint például a szolgáltatások terén megvalósuló piaci verseny és az üzleti környezet; erősebb elkötelezettséget vár el a tagállamoktól az országspecifikus ajánlásokon alapuló azon politikai intézkedések meghozatala mellett, amelyek végrehajtása kulcsfontosságú az euroövezeti egyensúlyhiányok orvoslásához;

28. üdvözlí a Bizottság arra irányuló ajánlását, hogy több tagállam vonatkozásában is lezárja a túlzott hiány esetén követendő eljárást; üdvözlí az ezen tagállamok által a költségvetések és a reformok terén annak érdekében tett múltbeli és jelenlegi erőfeszítéseket, hogy megszüntessék ellenük az eljárást, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy folytatni kell az erőfeszítéseket az államháztartások fenntarthatóságának hosszú távú biztosítása érdekében, ugyanakkor ösztönözve a növekedést és a munkahelyteremtést; felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsa a Stabilitási és Növekedési Paktum megfelelő végrehajtását, konzisztensen alkalmazva annak szabályait;

2017. október 26., csütörtök

29. megjegyzi, hogy 12 tagállamban tapasztalható különböző jellegű és súlyosságú makrogazdasági egyensúlyhiány, és ezek az egyensúlyhiányok hat tagállam esetén túlzottak; tudomásul veszi a Bizottság következtetéseit, hogy jelenleg nincs ok a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárás tekintetében magasabb fokozat érvényesítésére egyik tagállam esetében sem;

30. hangsúlyozza, hogy a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárás célja az, hogy az egyes tagállamokban megakadályozza olyan egyensúlyhiány kialakulását, amely más tagállamokra átgűrűző negatív hatásokat gyakorolhat;

31. ezért rendkívül fontosnak tartja, hogy valamennyi tagállam megtegye a szükséges szakpolitikai intézkedéseket a makroökonómiai egyensúlyhiányok kezelése érdekében, különös tekintettel az eladósodottság magas szintjére, a jelenlegi folyófizetésimérleg-többletre és a versenyképesség eltérő szintjére, valamint kötelezze el magát olyan szociálisan kiegyensúlyozott és inkluzív strukturális reformok mellett, amelyek garantálják valamennyi tagállam gazdasági fenntarthatóságát, ezáltal biztosítva az európai gazdaság átfogó versenyképességét és ellenállóképességét;

Ágazati hozzájárulások az euroövezet gazdaságpolitikájáról szóló jelentéshez

Foglalkoztatási és szociálpolitika

32. úgy véli, hogy folyamatosan törekedni kell az európai szemeszter folyamatának gazdasági és társadalmi dimenziója közötti egyensúly kialakítására, illetve az olyan, társadalmi és gazdasági szempontból kiegyensúlyozott strukturális reformok támogatására, amelyek csökkentik az egyenlőtlenségeket és elősegítik a minőségi munkahelyeket, fenntartható növekedést és szociális beruházást eredményező tisztességes munkahelyek kialakítását; támogatja a szociális mutatók eredménytáblájának alkalmazását az európai szemeszteren belül; arra szólít fel, hogy az országspecifikus ajánlásokban fektessenek nagyobb hangsúlyt a munkaerőpiacon tapasztalt strukturális egyensúlyhiányokra;

33. megismétli arra vonatkozó felhívását, hogy a három új kiemelt foglalkoztatási mutatóra fektessenek ugyanakkora hangsúlyt, mint a meglévő gazdasági mutatókra, ezáltal garantálva a belső egyensúlyhiányok jobb értékelését és a strukturális reformok hatékonyabbá tételét; javasolja egy nem büntető, szociális egyenlőtlenségek kezelésére irányuló eljárás bevezetését az országspecifikus ajánlások tervezésénél a szociális normák romlásának irányába mutató verseny megakadályozása érdekében, a szociális és foglalkozási mutatók makrogazdasági felügyeleten belüli hatékony használatára építve; megjegyzi, hogy az egyenlőtlenség nagyjából tíz tagállamban fokozódott, és ez az EU egyik legfőbb társadalmi-gazdasági kihívása ⁽¹⁾;

34. kiemeli, hogy a szociálisan felelős reformoknak a szolidaritásra, az integrációra, a társadalmi igazságosságra és a javak igazságos elosztására kell épülniük; hangsúlyozza, hogy olyan reformokat kell bevezetni, amelyek tartósan támogatják a társadalmi és gazdasági fellendülést, minőségi foglalkoztatást hoznak létre, fellendítik a társadalmi és területi kohéziót, védik a veszélyeztetett csoportokat és valamennyi polgár számára javítják az életszínvonalat;

35. úgy véli, hogy az európai szemeszter folyamatának segíteni kellene abban, hogy ne csak a meglévő, hanem a megjelenő társadalmi kihívásokat is kezeljék a nagyobb gazdasági hatékonyság, illetve a társadalmilag összetartóbb Európai Unió megteremtése érdekében; ebben a tekintetben elismeri, hogy szükség van az uniós szakpolitikák társadalmi hatásának értékelésére;

36. felszólítja a Bizottságot, hogy a jelenlegi többéves pénzügyi kereten túl is biztosítson megfelelő finanszírozást az ifjúsági munkanélküliség elleni fellépésre, amely továbbra is elfogadhatatlanul magas az Unióban, valamint folytassa az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezést (IFK), egyúttal javítsa annak működését és végrehajtását, illetve vegye figyelembe az Európai Számvevőszék ifjúsági munkanélküliségről és az IFK felhasználásáról szóló különjelentésének legújabb eredményeit; felhívja a tagállamokat, hogy hajtsák végre az Európai Számvevőszék ajánlásait és biztosítsák az ifjúsági garanciához való teljes körű hozzáférést; sajnálattal veszi tudomásul, hogy az ESZA költségvetését – beleértve az IFK-t is – az Európai Szolidaritási Testületbe csoportosítják át, amelyet ehelyett a jelenlegi többéves pénzügyi keretről szóló rendelet értelmében rendelkezésre álló összes pénzügyi eszköz felhasználása révén kellene finanszírozni; hangsúlyozza a létrehozott munkahelyek mennyiségi és minőségi értékelésének szükségességét; hangsúlyozza, hogy az uniós támogatás nem helyettesítheti a nemzeti szociális juttatásokat;

⁽¹⁾ Foglalkoztatási és szociális fejlemények Európában, éves felülvizsgálat 2017, 47. o.

2017. október 26., csütörtök

37. hangsúlyozza, hogy az ifjúsági garancia végrehajtását meg kell erősíteni nemzeti, regionális és helyi szinten, és hogy a rendszer fontos szerepet játszik az iskolából vagy képzésből a munkába való átmenet terén; rámutat arra, hogy különös figyelmet kell fordítani a fiatal nőkre és lányokra, akik nemi vonatkozású akadályokkal szembesülhetnek a jó minőségű állásajánlatok, a továbbképzés, a tanulószerződéses gyakorlati képzések vagy a gyakornoki állások megszerzése során; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy az ifjúsági garancia eljusson azokhoz a fiatalokhoz, akiknek többféle kirekesztéssel és mélyszegénységgel kell megküzdeniük;

38. felszólítja a tagállamokat, hogy hajtsák végre a Tanács 2016. február 15-i ajánlásában foglalt javaslatokat a tartósan munkanélküli személyek munkaerő-piaci integrációjával kapcsolatban ⁽¹⁾;

39. úgy véli, hogy megfelelő finanszírozás révén, a környezeti, munkavállalói, dolgozói, egészségügyi és fogyasztói védelemre összpontosítva ki kell bővíteni az aktív és fenntartható munkaerőpiaci politikák hatályát és növelni kell azok eredményességét és hatékonyságát; úgy véli, hogy meg kell oldani a dolgozói szegénység problémáját;

40. sajnálja, hogy az értékelésből és ajánlásokból álló csomagban a Bizottság figyelmen kívül hagyta a szociális gazdaságot; emlékeztet arra, hogy ez az ágazat kétmillió vállalatot ölel fel, amelyek több mint 14 millió embert foglalkoztatnak, hozzájárulva a 2020-as célkitűzések megvalósításához; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a szociális gazdasággal kapcsolatos európai cselekvési terven keresztül ismerjék el jobban a szociális vállalkozásokat, és biztosítsanak nekik kiemelt helyet; úgy véli, hogy az elismerés hiánya hátrányosan befolyásolja a pénzforrásokhoz való hozzáférésüket; kéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő az egyesületek, alapítványok és kölcsönös önszegélyező társaságok európai státútumára vonatkozó javaslatot;

41. emlékeztet arra, hogy támogatni kell és meg kell erősíteni a szociális párbeszédet, a kollektív tárgyalásokat és a munkavállalók pozícióját a bérmegállapítási rendszerekben, melyek rendkívül fontos szerepet játszanak a színvonalas munkakörülmények kialakításában; hangsúlyozza, hogy a munkajog és a magas szintű szociális normák alapvető szerepet töltenek be a szociális piaccgazdaságban, a jövedelmek támogatásában, valamint a kapacitásokba történő beruházások ösztönzésében; hangsúlyozza, hogy az uniós jognak tiszteletben kell tartania a szakszervezeti jogokat és szabadságokat, meg kell felelnie a kollektív szerződéseknek a tagállamok gyakorlatával összhangban, és biztosítania kell a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmódot;

42. felszólítja a Bizottságot, hogy építsen az Európai Parlament állásfoglalására és terjesszen elő ambiciózus javaslatokat az erős szociális jogok európai pillérére vonatkozóan, és maradéktalanul képviselje a Szerződésben rögzített társadalmi célokat annak érdekében, hogy mindenkinek javuljanak az élet- és munkakörülményei és mindenki számára biztosítva legyenek a megfelelő lehetőségek;

43. figyelmeztet arra, hogy az Unióban csökken a munkajövedelmek aránya, nőnek a bér- és jövedelmi egyenlőtlenségek és nő a dolgozói szegénység aránya; emlékeztet arra, hogy az ENSZ 1948. évi Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata az ILO 1919. évi alapokmányához hasonlóan elismeri, hogy a munkavállalóknak megélhetésüket biztosító munkabért kell kapniuk, és minden emberi jogi nyilatkozat egyetért abban, hogy a jövedelemnek elegendőnek kell lennie egy család fenntartásához;

44. hangsúlyozza, hogy a béreknek lehetővé kell tenniük a munkavállalók számára saját és családjuk szükségleteinek kielégítését, valamint azt, hogy az Európai Unióban minden munkavállalónak a megélhetését biztosító olyan bérezésben kell részesülnie, amely nem pusztán az alapvető élelmiszer- és ruházati cikkekhez és lakhatáshoz elégséges, hanem arra is, hogy fedezze az egészségügyi ellátást, az oktatást, a közlekedést, a kikapcsolódást és némi megtakarítást is az olyan előre nem látható eseményekre, mint például a betegségek és a balesetek; hangsúlyozza, hogy ez az a tisztességes megélhetési szint, amelyet a létminimumnak biztosítania kell a munkavállalók és családjaik számára az EU-ban;

45. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, miként lehetne megállapítani, hogy a létminimum mit foglal magában, és azt hogyan kell mérni, így referenciaeszközzül szolgálhatna a szociális partnerek számára, és elősegíthetné az ezzel kapcsolatos bevált gyakorlatok megosztását;

46. emlékeztet arra, hogy a tisztességes bérezés nemcsak a társadalmi kohézió, hanem az erős gazdaság és a termelékeny munkaerő szempontjából is fontos; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket a munkahelyek minőségének javítása és a bérszóródás csökkentése érdekében;

⁽¹⁾ HL C 67., 2016.2.20., 1. o.

2017. október 26., csütörtök

47. rámutat, hogy európai szinten folyamatosan össze kell hangolni a társadalombiztosítási rendszereket, amelyekért a tagállamok felelősek; hangsúlyozza, hogy a társadalombiztosítási rendszerek fenntarthatóságának és méltányosságának biztosítása abszolút prioritást élvez, mivel ez az európai szociális modell központi pillére; kiemeli, hogy a megfelelő, fenntartható nyugdíj egyetemes jog; felszólítja a tagállamokat, hogy a folyamatos demográfiai változás fényében biztosítsák a megfelelő és fenntartható nyugdíjjárulékokat; hangsúlyozza, hogy a nyugdíjrendszereknek biztosítani kell a szegénységi küszöb feletti, megfelelő nyugdíjvédelmet, és lehetővé kell tenni a nyugdíjasok számára életszínvonaluk fenntartását; úgy véli, hogy a fenntartható, biztonságos és megfelelő nyugdíj nők és férfiak számára történő biztosításának legjobb módja az, ha növelik az általános foglalkoztatási rátát és a minőségi munkahelyek számát minden életkorban, valamint javítják a munka- és foglalkoztatási feltételeket; rámutat, hogy a nyugdíjak terén továbbra is jelentős a nemek között fennálló egyenlőtlenség, és ennek negatív társadalmi és gazdasági következményei vannak; ebben a tekintetben kiemeli a nők munkaerőpiaci integrációjának és egyéb, a nemek közötti bérszakadék és az időskori szegénység felszámolását célzó intézkedések fontosságát; úgy véli, hogy a nyugdíjrendszerek és különösen a nyugdíjkorhatár reformjának többek között tükröznie kellene a munkaerőpiaci tendenciákat, a születési rátákat, az egészségügy helyzetét és a jólét mértékét, a munkafeltételeket és a gazdasági függőségi rátát is;

48. úgy véli, hogy e reformoknak figyelembe kell venniük a munkavállalók millióinak – különösen a nők, a fiatalok, az önálló vállalkozók – helyzetét Európában, akik a bizonytalan foglalkoztatás, az önhibán kívüli munkanélküliség és a csökkentett munkaidő problémájával küzdenek;

49. felszólítja a Bizottságot, hogy továbbra is fordítson különös figyelmet a gyermekgondozási szolgáltatások javítására és a rugalmas munkaidő-beosztásra, valamint az idősödő férfiak és nők, illetve egyéb eltartottak szükségleteire a tartós ápolás-gondozást tekintve;

50. kiemeli, hogy különösen a digitális készségek és a programozás, illetve az ágazat növekedéséhez szükséges egyéb készségek területén elégtelenek és nem megfelelően összpontosítottak a készségfejlesztésre és az egész életen át tartó tanulásra irányuló beruházások, ami alááshatja az Unió versenyképességét; felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák a tudás és a bevált gyakorlatok jobb megosztását, valamint az uniós szintű együttműködés erősítését, hogy a képesítések és az ahhoz kapcsolódó oktatás, a képzési programok és tantervek frissítése révén elősegítse a készségfejlesztést; megemlíti a nem formális és informális tanulási környezetben megszerzett készségek és kompetenciák jelentőségét; hangsúlyozza ezért, hogy feltétlenül létre kell hozni egy rendszert a nem formális és informális keretek között – különösen önkéntes tevékenységek révén – elsajátított tudás ellenőrzésére;

51. úgy véli, hogy a szakemberhiány és a strukturális munkaerőhiány leküzdése érdekében szükség van a készségek kereslettel való jobb összehangolására és a képesítések kölcsönös elismerésének javítására; felhívja a figyelmet arra, hogy a szakképzés és a gyakornoki rendszer fontos szerepet tölthet be e téren; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy páneurópai készségigény-előrejelzési eszközt, többek között a növekvő ágazatokban szükséges készségek tekintetében; úgy véli, hogy a készségek iránti jövőbeni igények előrejelzéséhez valamennyi szinten minden munkaerő-piaci érdekelt felet erőteljesen be kell vonni;

52. sürgeti a Bizottságot, hogy a fiatalok közötti nagyobb mobilitás érdekében, ideértve a tanulószereződéses gyakorlati képzéseket is, alakítsa ki a megfelelő mechanizmusokat; felhívja a tagállamokat, hogy támogassák a tanulószereződéses gyakorlati képzési formát, és teljes mértékben használják fel a gyakornokok számára rendelkezésre álló ERASMUS+ alapokat, és ezzel garantálják az ilyen formában folytatott képzés színvonalát és vonzerejét; az EURES-rendelet jobb végrehajtására szólít fel; kiemeli, hogy a közigazgatás és az érintettek közötti jobb helyi szintű együttműködés, valamint a különféle kormányzati szintek közötti jobb szinergiák elősegítenék, hogy a programok minél több emberhez eljussanak, és növelnék azok hatékonyságát;

53. azon a véleményen van, hogy fejleszteni kell az oktatás minőségét és hozzáférését; emlékeztet arra, hogy a tagállamoknak az a szerepe, hogy megfizethető áron biztosítsák a minőségi oktatáshoz és képzésekhez való hozzáférést a munkaerőpiaci igényektől függetlenül az egész Unió területén; megjegyzi, hogy számos tagállamban fokozott erőfeszítésre van szükség a munkaerő oktatásához, többek közt a felnőttoktatás és a szakképzési lehetőségek terén; külön kiemeli a nők számára is biztosított, egész életen át tartó tanulás jelentőségét, mivel az lehetőséget ad az átképzésre a folyamatosan változó munkaerőpiacon; szorgalmazza a természettudományok, a technológia, a műszaki tudományok és a matematika (az ún. STEM-tárgyak) fokozottabb népszerűsítését a lányok körében a meglévő oktatási sztereotípiák és a nemek között a foglalkoztatás, a bérek és a nyugdíjak tekintetében fennálló tartós különbségek elleni küzdelem érdekében;

2017. október 26., csütörtök

54. hangsúlyozza, hogy az egyenlőtlenség csökkentése és a fiatalkorban történő társadalmi integráció érdekében a lehető legkorábbi életciklusban meg kell kezdeni a humán tőkébe való befektetést; ezért felszólít a színvonalas, befogadó és megfizethető kora gyermekkori nevelési és gondozási szolgáltatások minden gyermek számára történő elérhetővé tételére, az összes tagállamban; hangsúlyozza továbbá, hogy az iskolában már a legfiatalabb életkortól kezdve küzdeni kell a sztereotípiákkal szemben, az oktatás valamennyi szintjén előmozdítva a nemek közötti egyenlőséget; arra ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy teljes mértékben hajtsák végre a „Beruházások a gyermekek érdekében” című ajánlást és szorosan kísérik figyelemmel az elért eredményeket; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fejlesszenek ki és vezessenek be a gyermekgaranciához hasonló kezdeményezéseket, amelyek a gyermekeket állítják a szegénység enyhítésére irányuló, meglévő szakpolitikáik középpontjába;

55. kiemeli a mesterséges intelligencia megjelenését követően a jövőben a munkaerőpiacon várható alapvető változásokat; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a szociális partnerek bevonásával hozzanak létre eszközöket és kooperatív kezdeményezéseket annak érdekében, hogy bevezető, kezdeti és folyamatos képzések révén fejlesszék a készségeket;

56. ennek érdekében, továbbá a munka és a magánélet közötti egyensúly elérésének eszközeként szorgalmazza a rugalmas biztonsággal kapcsolatos intézkedések megfontolását, beleértve a távmunkát és a rugalmas munkaidőt, a szociális partnerekkel történő egyeztetést követően;

57. kiemeli a humán tőkébe való befektetés fontosságát, amely a fejlesztés, a versenyképesség és a növekedés motorja;

58. hangsúlyozza, hogy a munka és a magánélet közötti jobb egyensúly, valamint a nemek közötti megerősített egyenlőség nélkülözhetetlen a nők munkaerőpiacon való részvételének támogatásához; hangsúlyozza, hogy a nők gazdasági szerepvállalása erősítésének kulcsa a munkaerőpiac és a jóléti rendszerek átalakítása és kiigazítása, hogy azok figyelembe vegyék a nők életciklusait;

59. üdvözli a munka és a magánélet közötti egyensúly irányelvére tett javaslatot, és úgy véli, hogy ez az első, pozitív lépés a munka és magánélet összehangolásának biztosítására a gyermekeiket és más eltartottakat gondozó férfiak és nők számára, valamint a nők munkaerőpiaci részvételének növelésére; kitart amellett, hogy a megfelelő ellentételezés biztosítása és az erős szociális biztonság és védelem kulcsfontosságú ezen célok elérésében;

60. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki az átalakulást szolgáló szakpolitikákat, és fektessenek be figyelemfelhívó kampányokba a nemi sztereotípiák leküzdése, a gondozás és házimunka egyenletesebb megosztásának előmozdítása érdekében, figyelmet szentelve a férfiak azon jogára és igényére is, hogy megőrzésük és büntetés nélkül vállalhassanak gondozási feladatokat;

61. felhívja a tagállamokat, hogy – az Európai Szociális Charta 27. cikkével összhangban – alakítsanak ki fenntartható és minőségi foglalkoztatás támogatására irányuló proaktív szakpolitikákat és ezzel kapcsolatos megfelelő beruházásokat az olyan nők és férfiak vonatkozásában, akik családi és gondozási szabadságukat követően lépnek a munkaerőpiacra, térnek oda vissza, vagy szeretnének ott maradni;

62. kéri a tagállamokat, hogy nyújtsanak fokozott védelmet a családi élet és a munka egyensúlyával kapcsolatos hátrányos megkülönböztetéssel és törvénytelen elbocsátásokkal szemben; ezzel összefüggésben felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek javaslatot olyan szakpolitikákra, amelyek javítják a megkülönböztetés elleni intézkedések érvényesítését a munkahelyen, ideértve az egyenlő bánásmódhoz való, törvényben biztosított jogok ismertetését tájékoztató kampányok révén, fordítsák meg a bizonyítási terhet, és hatalmazzák fel az egyenlőség előmozdításával foglalkozó nemzeti szerveket saját kezdeményezésű hivatalos vizsgálatok elvégzésére az egyenlőséggel kapcsolatos kérdésekben, valamint nyújtsanak segítséget a hátrányos megkülönböztetés potenciális áldozatainak;

63. kiemeli, hogy a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem egyik kulcsfontosságú tényezője, hogy a tartósan munkanélkülieket személyre szabott intézkedések révén integrálják, ami végül hozzájárul a nemzeti szociális biztonsági rendszerek fenntarthatóságához; szükségesnek tartja ezt az integrációt, figyelembe véve ezeknek a polgároknak a szociális helyzetét és azt, hogy szükségük van elegendő jövedelemre, megfelelő lakhatásra, tömegközlekedésre, egészségügyi ellátásra és gyermekgondozásra; hangsúlyozza, hogy európai szinten szorosabban figyelemmel kell kísérni a nemzeti szinten végrehajtott szakpolitikákat;

2017. október 26., csütörtök

64. kiemeli az új foglalkoztatási- és munkaformák megértésének fontosságát, valamint az üggyel kapcsolatos, összehasonlítható adatok összegyűjtésének jelentőségét a munkaerőpiaci jogszabályok hatékonyabbá tétele, illetve végső soron a foglalkoztatás és a fenntartható növekedés fokozása érdekében;

65. az Európa 2020 stratégia szegénységgel kapcsolatos célkitűzéseinek elérése érdekében felszólít egy szegénység elleni integrált stratégia kialakítására; kiemeli, hogy a tagállamok minimáljövedelem-rendszerei fontos szerepet töltenek be a szegénység visszaszorításában, különösen amennyiben azok a kedvezményezetteket is bevonó, társadalmi befogadást elősegítő intézkedésekkel párosulnak; kéri a tagállamokat, hogy fokozatosan vezessenek be olyan minimáljövedelem-rendszereket, amelyek nemcsak megfelelőek, hanem elegendő lefedettséget és igénybevételi arányt is biztosítanak; úgy véli, hogy a megfelelő minimáljövedelem olyan jövedelem, amely elengedhetetlen a méltó élethez és a társadalomban való, egész életen át tartó teljes körű részvételhez; rámutat arra, hogy a megfelelő minimáljövedelemnek a szegénységi küszöb felett kell lennie, hogy kielégítse az emberek alapvető szükségleteit, ideértve a nem pénzügyi szempontokat is, úgymint az oktatáshoz és az egész életen át tartó tanuláshoz, a tisztességes lakáshoz, a minőségi egészségügyi ellátáshoz, valamint társadalmi tevékenységekhez való hozzáférést, illetve az állampolgári szerepvállalást;

66. kéri, hogy a nemzeti, regionális és helyi hatóságok az energiaszegénység, a megélhetés növekvő költségei, a társadalmi kirekesztettség, az elégtelen lakáskörülmények, valamint a rossz minőségű lakásállomány problémájának kezelése érdekében hatékonyabban, célzottabban és alaposabb nyomon követés mellett használják fel az európai strukturális és beruházási alapokat (esb-alapokat);

67. felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa a tagállamokat abban, hogy készítsenek egyedi programokat azon régiók számára, ahol a munkanélküliség, az ifjúsági munkanélküliség és a tartós munkanélküliség értéke meghaladja a 30 %-ot;

68. felszólítja a Bizottságot, hogy a következő tavaszi tanácsot szentelje az azon ágazatokba való szociális beruházásoknak, amelyek bizonyítottan társadalmi és gazdasági hasznot hozhatnak (pl. a kora gyermekkorú nevelés és gondozás, az alap- és középfokú oktatás, a képzési és aktív munkaerőpiaci szakpolitikák, a megfizethető és szociális lakhatás, illetve az egészségügyi ellátás);

69. felszólít egy olyan napirend elfogadására, amely nagyobb figyelmet fordít a Parlament álláspontjára, és figyelembe veszi azt a döntéshozatal előtt; felszólít az EPSCO Tanács európai szemeszteren belüli szerepének erősítésére;

70. további közös erőfeszítésekre szólít fel a migránsok és migráns háttérrel rendelkező személyek munkaerőpiaci integrációjának javítása érdekében;

Regionális politikák

71. üdvözli, hogy a kohéziós politika keretében nyújtott finanszírozás jelenlegi áron 454 milliárd EUR-t tesz ki a 2014–2020-as időszakra vonatkozóan; hangsúlyozza azonban, hogy az EU kohéziós politikája nem csupán egy eszköz, hanem olyan hosszú távú strukturális politika, amelynek célja a regionális fejlődésbeli különbségek csökkentése, a beruházás, a foglalkoztatás, a versenyképesség, a fenntartható fejlődés és a növekedés előmozdítása, és így a gazdasági, szociális és területi kohézió megerősítésének egyik legjelentősebb és legátfogóbb politikája valamennyi tagállamban, tekintet nélkül arra, hogy az adott tagállam tagja-e az euroövezetnek vagy sem; emlékeztet arra, hogy az uniós költségvetés 50-szer kisebb, mint az EU-28 tagállamainak teljes államháztartási kiadása, és így az EU-28 GDP-jének hozzávetőleg 1 %-át teszi ki; hangsúlyozza ezért, hogy szinergiákat kell teremteni az uniós és a tagállami költségvetések, a szakpolitikai prioritások és az európai célok megvalósítására irányuló fellépések és projektek között, és meg kell őrizni az uniós szakpolitikai keret gazdasági és társadalmi dimenziójának kiegyensúlyozottságát; rámutat, hogy az esb-alapokra vonatkozó társfinanszírozási követelmények fontos mechanizmusai a szinergiák megvalósításának; azon a véleményen van, hogy meg kell őrizni az uniós költségvetés egységét; üdvözli a jelenlegi programozási időszakban bevezetett intézkedéseket, amelyek arra irányulnak, hogy a kohéziós politikát jobban összehangolják az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést célzó Európa 2020 stratégiával;

o

o o

72. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és nemzeti parlamentjeinek és az Európai Központi Banknak.